

Småland
Västra h.
Bringetofte
n. år 1931

3042

n. Erik T. Johansson
Mellan. 10; Högboing

n. Carl Höglund

f. 1857 i Kyllstofta

Kitta Gra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Kitta Gra.

I Bringetofte fanns det för tre hävor, o. de
låg jämt i krig med varandra. Det var Major
Marit, Kapten Eliu o. Kitta Gra. Kitta Gra var
den skickligaste av dem o. en riktig trollkåring
Hon dotter hade hon, o. den hade hon lärt en hel
del. En gång gick prästens flicka o. karingas till-
samman på vägen o. talade om hur mycket
de kunde. Den ena kunde det, o. den andra del, men
så till slut så karingas flicka, att hon kunde
mjölka en ko, om det så var på stället. Så
skildes de, men prästaflickan la det på minnet
o. talade om det för sin far, när hon kom
hem, o. när den andra kom till prästgården,
så lirkade väl prästen ut henne, att hon

Skriv endast på denna sida!

1 forts!

/forts./

Kunde mjölka en ko var som helst. Det trod-
de förstås inte prästen, men när det var, fick
flickan sätta sig till på stället o. mjölka.
Så när det hade gått en stund, sa' hon: 'nu
mjölkar jag inte längre, för då' dö' koa.'
'Åh, mjölka du bara, sa' prästen. Hon fortsatte
en stund till, o. då kom det klack blon i byt-
tan o. efter en stund, sa' flickan: 'nu mjöl-
kar jag inte mer, för nu ä' koa dö'. Det trod-
de ju inte prästen, men när han kom ut i
lagårn, låg där en ko död, o. hon var mjölkad
också. Han dröjde det inte länge, förrän de
fångslade henne nor. De kom o. satte hals-
jäm på henne - de låg på luv o. överraskade
hennes. Och hon sa', att om hon bara haft

/forto./

sa mycket tid, att hon hade kunnat säga
tre ord, sa skulle det inte varit nanting på
jorden på tre år. Men vad det var för tre ord
har ingen fått veta. Sin dönde de henne o.
brände henne, somna sågs i Malmbäck, andra
i Hylte, i Bringetofta.

När ett fruntimmer var lett för brukte
de säga: 'Ho' ä' sa' le' souv Kitta Gra', deu.'

Bringetofta kyrkklocka.Bringetofta
kyrkklocka.

När de hade hängt upp Bringetofta kyrkklocka i stapeln, ville hon inte bli där utan gick ner i ån, som rinner utanför. Så var det två som gick ut en kväll o. skulle ta upp henne o. hade två tvillingstuter med sig. De fick upp henne o. l.o.m. upp i stapeln, men de hade inte gjort fast henne. 'Nu lull hänger du där', sa den ene då. Men då drog klockan av något ån - se de måste tåga. 'Stenån, stenån, stenån', sjöng hon, när hon gick. Och där ligger hon än i dag i ett hål, de kallar 'Klockehölgja.'